

# Unen Nukkuja

Viikate

Ulvoin kuuta mustaa, ulvoin kuuta, kutsuin kuolemaa  
Ei kiiras roihua kuin minä roihuan  
Tusina sakaraa on liikaa kaikkeutta kuvastamaan

Kumarsin kultaa, kultaa kumartaen tartuin tuonelaan  
Ei valo lankea kuin minä lankean  
Siivetkin kutittaa voi hetken, voi, minä en!

Niin tiimalasi kääntyy, kääntyy alaspäin  
vanhin voitehista veren kanssa käsikkäin  
Hiekka valuu maahan kylmään uinumaan, vaan  
ei unet idä ilman unelmien nukkujaa

Kiitin hulluudesta, kiitin julmuudesta jumalaa  
Ei meret kuohua kuin minä kuohuan  
Aallot voi armoaan pois jakaa, voi, minä en!

Niin tiimalasi kääntyy, kääntyy alaspäin  
vanhin voitehista veren kanssa käsikkäin  
Hiekka valuu maahan kylmään uinumaan, vaan  
ei unet idä, idä ilman, ilman unelmien, unelmien nukkujaa

Niin tiimalasi kääntyy, kääntyy alaspäin  
vanhin voitehista veren kanssa käsikkäin  
Hiekka valuu maahan kylmään uinumaan, vaan  
ei unet idä, idä ilman  
ei, ei, ei unet idä, idä ilman unelmien nukkujaa